

tuae dedicandi, quo scientiae nobili, & antiquitate nulli secundae, à magnanimo & generosissimo heroë accederet cum autoritas, tum uero assertio, ac patrocinandi praesidiū. Haud enim me clam est, quantopere S. T. erga bonas literas, earūdemq; adsertores, ac uindices affecta sit, adeo ut fauoribus & munificentia, qd ueterib⁹ uerè regium habebat, prosequi non desinat perq; liberaliter, quae uirtutum tuarum haud postrema uideri potest. Qui enim in recta studia, ac studiosos bene affectus est princeps, qui fieri potest, quin idem quādoq; suauissimos librorum fructus, uirtutem dico, & gloriam, uerū uirtutis auctoramentum ac praemium senserit atq; perceperit? Exempla minime desunt. Octauianus Augustus, Traianus, Antoninus Imperator ob id dictus Philosophus, Ptolomæus, aliq; innumeri orbis Monarchæ. At quid externa quarimus paradigmata? suffecerit uel solus Maximus Aemilianus diuus auus tuus, ille & uirtute & eruditione, tū & linguarū cognitione multo omnium clarissimus Heros, cuius exemplum neuter est ex nepotibus, qui non & æmuletur pulcherrimè, & adsequatur felicissimè. Contra uero ubi Princeps uel negligit libros, uel non amat literas, ac literatos, nonnunq; etiam prosequitur odio, apud eum certe nulla uirtutis habetur ratio, necq; ulla felix administrandæ reipub. spes manet reliqua. Docemur id nō modo diurno experimento, uerum exemplis referta sunt omnium scriptorum uolumina, nec abludit prophetae paræmia, qua uulgo iactatur. Væ terræ cuius rex puer est, eos nimirum, qui intellectu, sapientia, ac scientia pueri, aut saltem pueris nō multum absimiles, principes innuens. Iam si quis ad uetus illud, & aureum sæculum (quod breui, uolente deo, sub felicissimo bicipitis Aquilæ gubernaculo, renasciturum rediturumq; speramus, id em̄ haecenus aduertere licuit) retrospicere uolet, & in Historiarum campum oculos intendere; animaduertet haud dubiè in optima reipub. summum semper honorem literatis, ac proinde sapientibus habitum, quod quidem M. Cicerone non uno in loco testatur, & Plato felices respub. fore arbitratus est, quibus sapientes & philosophos praesidere contingeret. Rerum agendarū haud unq; defutura est ratio, ubi rectis studijs suis constabit honos, quod dubio procul S. M. tuæ in consilio fuit, quando multiuigē eruditionis uiros Polyhistoras, q̄s tibi esse à libellis, à scrinijs, à secretis, à responsis, à commentarijs, à confessionibus, à sacris deniq; concionibus dignatus es, conquirere atq; adsciscere uoluit. Aduertunt nimirum prudentissimi principes summam eruditionem, summā sapientiam, ceu corpus umbram, subsequi, & me hercules uera illa non simulata sapientia unde commodius, q̄ ex libris hauriri potest? Librorum uero inæstimabilis thesaurus, ut ad nos ceu per cannales & riuulos demanarit, ueterib⁹ Monarchis prudētissimis, iisdemq; doctissimis acceptum feramus oportet, quorum studio ac prouidentia sacrarum LL. scita, disciplinarum omnium arcana, Philosophiæ mysteria, Historiarum monumenta, fides litterarum custodibus deposita atq; commissa ad nos posteros suos profluxerunt. Talium rerum sategit, recitatae propagini Moses, Lacedæmonijs Lycurgus, Atheniensibus Solon, reipub. Romanæ decem uiri. In summa à maximis uiris maxima in genus mortalium redundant commoda. Quapropter silentio transire non possum Ptolomæum Philadelphum Aegypti regem potentissimum, inq; librorum copiam, & legē diuinam mirificè affectum, qui opera Demetrii Phalerei in finitum codicum numerū comportauit, congeffitq; ut Iosephus lib. Antiquitatū duodecimo ca. secundo refert, quinquaginta (haud dubiè, nō generis unius) librorū milia, chartaceū quidē, uerū scientissimo regi incomparabilem